

השכם המוזר ביותר בתולדות כפר האמנים עין-הוד והעיר ת"א תחרי ממלכת ממבוש העצמאית!

מאת דו בן-אמוץ

נ תכננו היום, חברי מועצת הכפר, ארטיסטים עברים בקנה מידה בינעירוני, וסתם איכרים המושכים במכחול, כדי להכריז, ביום סיום המנדט של מדינת ישראל ובתוקף זכותנו הטבעית וה-

היסטורית, על הקמת אוטונומיה ביהדות, בעין-הוד, היא מדינת ממבוש.

אנו קובעים, שהחל מרגע סיום המנדט, הלילה, אור ליום שבת, כ"ז תמוז תשכ"ג, יוכתר מוכתר עין-הוד, הוד רוממותו יצחק רפאל זיסה חואן ממבוש, למלך עין-הוד היא מדינת ממבוש, וכל דבר יושק בה על פי דבריו.

מדינת ממבוש תהא פתוחה לעליה ברגל, לקיבוץ גלויות ותרומות, לבעלי רכב ואמצעים, ולשוחרי אמנות פרימיטיבו-מודרנית. הוד רוממותו יצחק רפאל זיסה חואן ממבוש ישקוד על פיתוח הכפר לטובתו הפרטית ולטובת אותם תושבי הכפר שהוא דורש טובתם. המדינה תהא מושחתת על יסודות הקורופציה, הפרוסקציה, השחיתות וצרות-האופקים, בהתאם למסורת העתיקה של כפר אמנים זה, ולאור חזונו של נביאי ישראל. המדינה תקיים שוויון-זכויות יחסי לחלק מאזרחיה, ותקפיד על יחסי דת, גזע ומין. מדינת ממבוש תבטיח ותשתדל גם לקיים חופש דת, מצפון, תרבות ולשון. איר הוט פארשטאנצן?

★ ★ ★

מדינת ממבוש מוכנה לשתף פעולה עם המוסדות הציבוריים המוכנים לתמוך במלך מבחינה פינאנסית, עם מדינות ריבוניות אחרות שיגישו תוך 24 שעות את כתב האמנה שלהן, עם הגוש המזרחי או המערבי (ודבר זה תלוי במי שיגיע הנה קודם) ועם כל גוף ציבורי או פרטי המוכן להתמסר ללא שאלות.

אנו קוראים למדינת ישראל לתת יד למדינת ממבוש הצעירה ולקבלה לחיקה העתיק.

אנו קוראים למדינות ערב לא להתערב בסיכסוך המזויין שבינינו ובין נסיכות צפת.

אנו קוראים לאומות המאוחדות לקבל את המדינה החדשה במש"פחת העמים.

אנו קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות לעלות ארצה ולקנות את התמונות שאנו לא מצליחים למכור בישראל.

★ ★ ★

מתוך בטחון שממלכת ממבוש תשמש אור לגויים, אנו מק"חים לראות ממלכות אמנים אחרות שיצוצו בעולם, כמטריות אחרי הגשם.

וכעת אני מתכבד להזמין לבמה ריבונית זו את הוד מעלתו מרדכי נמיר, ראש נסיכות תל-אביב, כדי לקבל את מפתחות הממ"לכה מידי שומר החותם מרסל ינקו, ממציא התנועה הרוסית הידועה דאדא.

בזאת הנני מכריז על ברית אחיות עם נסיכות תל-אביב. מהיום והלאה רשאים תושבי תל-אביב להיכנס לגבולות הממלכה באופן חופשי, אולם זאת בתנאי שתושבי ממלכת ממבוש יוכלו לבקר באופן חופשי בנסיכות הנ"ל.

המדך ממבוש הראשון

קו קוי טלפון וחשמל. גשרים ומצברי מים יחזוקו ויתמכו. כאשר יתרחש הדבר בעוד שבעות מספר לא תהיה זו פעולה צבאית, אלא מבצע ההובלה הגדול ביותר שנערך אי פעם במדינה — הובלת תנור הקליה הענק של חברת הפוספטים מניפה לאורון. תנור הקליה, הגדול ביותר בישראל ומגדולים ביותר בעולם, הוא מפלצת פלדה ענקית באורך של 155 מטר, שאוטובוס בן שתי קומות יכול לנסוע בתוכו ואפשר לע"רוך בו מסיבה מרחחת לאלף איש. גלגל שיניים אחד של התנור הוא בגובה של בנין בן 3 קומות. לצורך הובלתו של התנור הענק מארצות-הברית לישראל היה צורך ב-105 קרונות רכבת וכ-200 אניות תובלה. בישראל יובל התנור למקומות בעזרת 150 משאיות ענק שישבשו את התנועה בדרכי הארץ במשך ימים רבים. מבצע הובלת ה"רפסודה לים המלח שנערך לפני חודשים מספר, והיה מבצע התובלה הגדול בארץ, יראה כמשחק ילדים מול מבצע זה לו הוד"בק השם "מבצע אורון".

במבצע התנור הושקעו כ-24 מיליון ל"י, אך הם לא יעלו בו באש. כאשר יופעל ה"תנור הוא יוכל לייצר סופספאטים מועשרים שיכילו עד 38 אחוז תחמוצת זרחן, האחוז הגבוה ביותר הקיים בפוספאטים בעולם.

הפלגות

קריאה לעזרה

המנוע השתעל ונדם. שמונים איש, דחוי קים בצפיפות בספינה קטנה, הופקרו לחסדי הגלים והרוח, חמישים קילומטר מחוץ קס"ריסין.

בתחילה לא הבין איש מה קרה. רב"ח החובל של ספינת-הרחף, עלייגל, הודיע לנוסעים המבוהלים כי מנוע הספינה החקל"קל וכי כבר הודיע באלחוט לנמל פמגוסטה שרושה עזרה. אבל ההודעה לא הרגיעה את הנוסעים, כי כבר התחלת מסעם מנמל חיפה לקפריסין החלה בסימן רע.

בגדר נסיון. במשך החודשים האחרונים נעשתה פרסומת עצומה לסירה החדשה של חברת צומת, שקיבלה את הפעלת כלי-השייט מחברת ויקינג הנורבגית.

בתחילה היו הפלגות הסירה מיעוט. ב"משך חודש מאי נערכו שלוש הפלגות נסיון בלבד, בחדשים האחרונים גברה ה"תדירות עד לשש הפלגות לשבוע.

ההצעה הראשונה להפעלת הסירה בין חיפה לקפריסין, במסלול נסיעה בן ארבע שעות, נתקבלה בחברת צ"ים לפני כשנ"תיים. מומחי החברה נשלחו או לבדוק את הכלי החדש בנורבגיה. חזרו כשבידיהם דו"ח לא מעודד ביותר. התברר כי סירת-הרחף נועדה בעיקר לנסיעה במיפריים סגורים, או בין הפיורדים של סקנדינביה, בתפוסה של כחמישים איש בלבד. סירה בתפוסה של 100 איש, כמו סירת עלייגל, נמצאה או רק בשלב ניסיוני.

לכן, למרות שהפעלת הספינה — שאינה מצריכה צחת גדול והחזקת מסבה ושרותים שונים — נראתה משתלמת, החליטה הנהלת צ"ים לדחות את ההצעה. האדם שהחליט לקחת בכל זאת, את הסיכון לידיו היה יצחק שובינסקי, בעל מפעלי אוטוקרט בחי"פה. הקשיים החלו מיד. הסיפורים האירגוניים (המשך בעמוד 16)

של הטבח הראשי, חיטלה את התנגדותו. הוא התעלף, וניגדר בשערותיו אל החוף. התזמורת כולה גויסה לפי התור לעשות לחברה הנשמה-מלאכותית. כשהגיע תורו של מנגן הקלארינט — התברר שאיננו. בדיוק אז נשמעו קריאות "הצילו!" מכיוון הימ. היה זה נגן הקלארינט שקפץ לים להציל את ז"אק. הוא לא ידע לשחות.

ז"אק ניצל. הקלארינט ניצל. רק חמישים סטקים נשרפו כליל.

תובלה

באמדי עוק

עוצר לילה יוטל על עורקי התחבורה הראשיים של המדינה. ב-200 מקורות ינות

סיים לנגן את הסאנו הכחול, הניח את האקורדיון בצד, הסתרק, והלך לטבוע בנמל. תזמורת סטראטון הרגישה בהעדרו רק בתום ההפסקה, כשהגיע תורו של ז"אק לנגן את הריקוד ששמו אוה מאריה. אחד האורחים ניזכר שראה את ז"אק צועד ל"כיוון המיפריק.

ללא היסוסים מיוחדים קפץ הטבח הראשי במדוי ישר לים. מנגן הקלארינט קפץ אח"ריו במלוא הדרו. עשרות האורחים נטשו את השולחנות, נכנסו למכוניותיהם, כיוונו את פניהם אל שטח הנמל האפל.

מכה טובה בראש. ז"אק, שהספיק בינתיים לבלוע כמות הגונה של מים, טרב להינצל. מכה טובה אחת מאגרופו המאומן

במדינה

דרכי חיים

המיואש

לז"אק אוחיון יש מזל מיוחד. מזל לשוט"רים. לפני חודש פגש בחיפה את השוטר הראשון. לז"אק בן 26 לא היה רשיון נהיגה וביטוח, אבל היתה לו מכונית. בית-המשפט קנס אותו ב-220 ל"י ושליט רשיון לשנה.

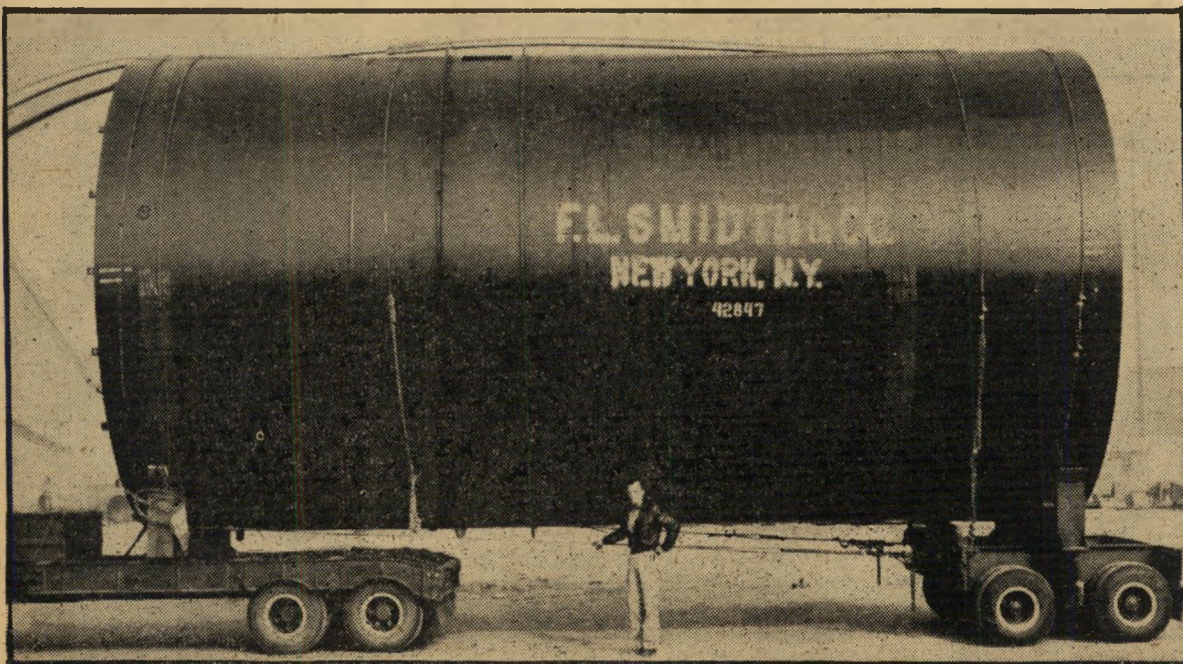
ז"אק היה מדוכדך. הוא לא היה רגיל בגילו ללכת לעבודה ברגל. שבוע תמים חנתה מכונית הסטאנארד 1935 שלו מית"מת, מול ביתו, בעיריית-העולים אור-עקיבא. ביום השמיני לא התאפק עוד ז"אק. הוא החליט לחטוף סיבוב קצר במכונית. אלא שבכביש הראשי כבר המתין לו השוטר. כי לז"אק אין מזל לשוטרים. בית-המשפט, הפעם בחדרה, קנס אותו ב-200 ל"י, ושנה וחצי שלילת רשיון.

ז"אק היה מיואש. שוב חנתה המכונית הגלמודה ליד ביתו. אבל לא יותר משבוע. מפני שאו החליט הוא שוב להוכיח ל"שכונה שהוא גבר עם דם, המצפצץ על ה"חוק, ובערב לקח סיבוב קצר במכונית. את מי הוא רואה בכביש הראשי?

הפעם הזמין השוטר את ז"אק ל"בית הסוהר. ז"אק החל לבכות שאין לו זמן ללכת ברגע זה לבית-הסוהר, מפני שמחכים לו עכשיו בעבודה. הוא אקורדיוניסט סולן בתזמורת הריקודים של מסעדת סטראטון בקיסריה.

השוטר והלקוח שלו נסעו לקיסריה, שם הסכים לשחררו בערבות של 300 לירות. "יהיה לך קצת קשה לצאת מהמשפט הזה בקנס" ציין השוטר.

טאננו בנמל הורדום. ז"אק היה בחור רגיש, ולקח דברים ללב. הוא החליט נחו"שה לגמור עם החיים עוד באותו ערב, כי הוא שונא לדחות דברים כאלה. האקורדיוניסט קבע כשעת-האפס את ה"הפסקה בת עשר הדקות של התזמורת. הוא

חזק מגליד תנור-הקליה לפוספאטים בדרכו לישראל עוצר בכבישים למעבר החפצות